

היסטוריה

הוראות

א. משך הבחינה: שעותיים.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה שלושה פרקים.

פרק ראשון – לאומיות וציונות

פרק שני – המאבק על הקמת מדינת ישראל

פרק שלישי – סוגיות נבחרות בתולדות מדינת ישראל

יש לענות על שניים מן הפרקים, ובכל פרק לבחור בשאלה אחת – (2x50) – סך הכול – 100 נקודות.

שימו לב: על תלמידי אשכול 1 לענות על פרק שני ושלישי.

על תלמידי אשכול 2 לענות על פרק ראשון ושלישי.

על תלמידי אשכול 3 לענות על פרק ראשון ושני.

ג. חומר עזר מותר בשימוש: ספר הלימוד שאושר בנושא **לאומיות וציונות** וספר הלימוד שאושר בנושאים

המאבק על הקמת מדינת ישראל וסוגיות נבחרות בתולדות מדינת ישראל.

בספרים יכולים להיות תקופות או נושאים שסומנו באמצעות מדבקות (סימניות)

הבולטות מן הספר, וכן קטעים שסומנו באמצעות מדגש (מרקד) או עיפרון, אך אין

להשתמש בספרים שבהם הערות בכתב.

שימו לב: בסעיפים שבהם יש להביא מקור מספר הלימוד, יש לכתוב את שם ההוצאה לאור

ואת מספר העמוד שבו נמצא המקור.

יש לכתוב במחברת הבחינה בלבד. יש לרשום "טיוטה" בראש כל עמוד המשמש טיוטה.

כתיבת טיוטה בדפים שאינם במחברת הבחינה עלולה לגרום לפסילת הבחינה.

השאלות בשאלון זה מנוסחות בלשון רבים, אף על פי כן על כל תלמידה וכל תלמיד להשיב עליהן באופן אישי.

בהצלחה!

שימו לב: פרק זה מיועד לתלמידי אשכול 2 ולתלמידי אשכול 3.

פרק ראשון – לאומיות וציונות (50 נקודות)

ענו על אחת מן השאלות 1 – 3.

1. מנהיגי התנועות הלאומיות, הצעת אוגנדה

- א. – הציגו שלושה מן המאפיינים של מנהיגי התנועות הלאומיות באירופה.
 – הסבירו כיצד אחד מן המאפיינים שהצגתם בא לידי ביטוי בדמותו ובפועלו של אחד ממנהיגי התנועות הלאומיות באירופה, וכיצד אחד מן המאפיינים האלה בא לידי ביטוי בדמותו ובפועלו של הרצל, מנהיג התנועה הציונית.
 (25 נקודות)

- ב. לפניכם קטע ממאמר העוסק בהצעת אוגנדה מאת ההיסטוריון ישעיהו פרידמן.

לגבי המשא ומתן שלו [של הרצל] עם אנגליה בעניין אוגנדה.
 ...הדעה הרווחת בקרב הציבור הרחב שקנתה לה שביתה [התבססה] גם בקרב ההיסטוריונים, היא שהרצל סטה מדרכו, ורק לחץ מצד "ציוני ציון" מרוסיה החזירו למוטב. לדעת המחבר, חריצת דין [קביעה] זאת חוטאת לאמת ההיסטורית. חומר ארכיוני רב מחזק את הטענה, שהרצל נשאר נאמן למטרתו המקורית. המשא ומתן שימש לו תכסיס [תרגיל] בלבד. עיקר מטרתו הייתה לזכות בהכרתה של ממשלת בריטניה בתנועה הציונית, וביהודים כעם, ולהביא בהדרגה את בריטניה למסקנה שפתרון השאלה היהודית אפשרי רק בארץ-ישראל.

[...]

הכרה ביהודים כעם הייתה חשובה לא רק כמטרה בפני עצמה, אלא גם לצורך מדיני, משום שרק עמים ראויים לטריטוריה משלהם. לנורדאו כתב הרצל, שהמשא ומתן עם אנגליה הוא בבחינת תרגיל טקטי בלבד העשוי לקרב את התנועה לארץ-ישראל יותר מהר ממושבותיו של הברון רוטשילד, ובמובן המדיני המהלך המזרח-אפריקני [המשא ומתן עם אנגליה בנוגע לאוגנדה] ישמש אבן פינה בדרך לציון.

(י' פרידמן, "מדיניותו של הרצל והישגיו", דברי הקונגרס העולמי למדעי היהדות: החברה היהודית, תשנ"ז, עמ' 2–3)

- הציגו את הטיעון (טענה ונימוק) של ההיסטוריון בנוגע למניע של הרצל לדון בהצעת אוגנדה.

- על פי מה שלמדתם, הציגו טיעון אחר (טענה ונימוק) בנוגע למניע זה של הרצל.

(25 נקודות)

2. התנועות הלאומיות – חיזוק התודעה הלאומית

א. הציגו שתי פעולות של התנועות הלאומיות באירופה במאה ה-19 לחיזוק התודעה הלאומית והזהות המשותפת. בחרו במקור **מספר הלימוד**, והסבירו כיצד פעולה אחת של התנועות הלאומיות לחיזוק התודעה הלאומית באה לידי ביטוי במקור זה.

(25 נקודות)

ב. לפניכם שני קטעי מקור (1-2) העוסקים בקשר בין שפה ובין תחייה לאומית.

מקור 1 – בנימין זאב הרצל, קטע מן הספר "מדינת היהודים" שיצא לאור באוסטריה בשנת 1896.

אולי יחשוב מישהו, שיהיה בכך משום קושי, שאין לנו עוד שפה משותפת, הרי איננו יכולים לדבר זה עם זה עברית. מי מאיתנו יודע עברית במידה מספקת, כדי לבקש בשפה זו כרטיס רכבת? זה לא קיים. בכל זאת העניין הוא פשוט מאוד. כל אדם ידבר בשפתו, ושווייץ היא הוכחה לאפשרות של ריבוי שפות*. גם שם, בארץ החדשה, נוסף להיות מה שאנו כעת, כשם שלעולם לא נחדל לאהוב מתוך צער וגעגועים את ארצות מולדתנו שמהן גורשנו. השפה השימושית ביותר בתקשורת הכללית תהיה מאליה, ללא כפייה, לשפה הראשית. (מעובד על פי ב"ז הרצל, **מדינת היהודים**, הוצאת ידיעות אחרונות, 1978, עמ' 62)

* בשווייץ יש ארבע שפות רשמיות.

מקור 2 – מודעה שפורסמה ביישוב היהודי בארץ-ישראל בשנת 1913.

גילוי דעת

הקורטורים [הנהלה] של הטכניקום בברלין החליט שכל המדעים הכלליים בבית הספר הריאלי ובטכניקום [הטכניון] בחיפה לא ילמדו בעברית כי אם בלשון זרה. החלטה זו היא התנקשות בנפש האומה העברית ואנו חושבים אותה לאסון לאומי. אין אנחנו מתנגדים ללמוד לשון זרה איזו שהיא על בורייה [ביסודיות] בבתי הספר העבריים בארץ-ישראל, אבל אין הלשון הזרה רשאית לתפוס מקום שפת ההוראה כשם שאין לה זכות זו בבתי הספר של כל עם ועם. דור שלם עבד בעד [למען] תחיית שפתנו [עברית], בתור שפת בית הספר ושפת החיים, ואנחנו לא ניתן להעבירו על לשוננו [שיאלצו אותנו לוותר על שפתנו], כשם שלא ניתן שיעבירונו על דתנו. הלשון היא נשמת העם! תחיית שפתנו היא יסוד הכרחי בתחיית עמנו. כדי שאחרים יכירו בזכות לשוננו, נחוץ שעם ישראל יגן על שפת ישראל ויביא אותה לידי שלטון גמור בכל בתי הספר בארץ-ישראל. הלשון העברית שהיא הקשר הטבעי בין כל בני עמנו מחויבת [חייבת] להיות שפת הלימודים בכל בתי הספר שלנו, בין של החרדים ובין של אינם חרדים. השפה העברית קדושה לנו ואנו נילחם בעדה [עבורה] כאשר נלחמו אבותינו בכל זמן בעד קודשי האומה.

מרכז המורים - ד"ר י' לוריא

ועד הלשון - א' בן-יהודה

הוועד לחיזוק החינוך העברי בארץ-ישראל:

סניף ירושלים - ד"ר יצחק לוי, ד"ר יעקב סגל

סניף יפו - מ' דיזנגוף, ד"ר ח' בוגרשוב

סניף חיפה - ש' פוזנר, ד"ר א' אוירבך

(מתוך אוסף הכרוזים והכרזות, אתר **הספרייה הלאומית**)

– הציגו את העמדה שבאה לידי ביטוי **במקור 1** ואת העמדה שבאה לידי ביטוי **במקור 2** בנוגע לקשר בין השפה

העברית ובין התחייה הלאומית-ציונית.

– הסבירו את הסיבות להבדל בין העמדות שהצגתם. בתשובתכם התייחסו לשניים ממאפייני המקור האלה:

יוצר המקור, מועד פרסום המקור, המקום שבו פורסם המקור, קהל היעד.

(25 נקודות)

3. התנועות הלאומיות – גורמים מעכבים וגורמים מסייעים

א. לפניכם קטע ממכתב שכתב, בשנת 1861, ג'וזפה מציני, ממנהיגי התנועה הלאומית באיטליה, לידידו בגרמניה, ובו הוא מסביר מדוע נכשלו המהפכות הלאומיות שהתרחשו בשנים 1848–1849, המכונות "אביב העמים".

מדוע נכשלה המהפכה ["אביב העמים"]?

בשנת 1848 ניצחנו. העם נענה לקריאה שלנו לחירות.

השליטים העריצים נכנעו, כתמיד, למכה הראשונה. יכולנו להניח בסיס לתקופה חדשה לשם ייסוד המדינות המאוחדות של אירופה, לייסוד ברית האומות על חורבות העולם הישן, שהתקיים על בריתות רמאות בין שושלות המלוכה.

מדוע נכשלו תוכניותינו? מדוע ניתן למלכים הרועדים או הבורחים להגיע מחדש אל השליטה, צעד אחר צעד? שליטנו הקודמים טיפחו בנו את השנאה הגזעית הישנה בשעה שהשיעבוד המשותף שלנו מנע מאיתנו להבין זה את זה; לא תפסנו, כי לא תקום ולא תתמיד חירותו של עם, אלא רק בתוקף האמונה המצהירה על זכות החירות לכול, וכי בהיותנו חופשיים, היינו יכולים להגיע בקלות לידי הבנה הדדית בדבר הבעיות הטריטוריאליים, שעדיין במחלוקת. בחרנו לנו בעניין זה את ההשקפה של העבר ולא של העתיד. החלפנו את העיקרון של הלאומיות בעיקרון של הלאומנות הבזויה. במקום לפעול בכוחות משותפים, פיצלנו את כוחותינו ובודדנו את עצמנו בקרב. אויבינו פעלו במשותף, ומשום כך הצליחו לנצח אותנו אחד-אחד ועשו אותנו לצחוק.

(מעובד על פי מ' הנדל [עורך], מקורות ללימוד ההיסטוריה הישראלית והכללית, כרך חמישי, הוצאת יהושע צ'צ'יק, תשי"ד, עמ' 28)

- הסבירו כיצד שני גורמים שערכו את המאבקים של התנועות הלאומיות באירופה באים לידי ביטוי בקטע מן המכתב.
- על פי מה שלמדתם, הסבירו שניים מן הגורמים שערכו את המאבק של התנועה הלאומית שפעלה באחת מן הארצות: יוון, פולין, איטליה, גרמניה.

(25 נקודות)

ב. הציגו שני גורמים שערכו את הפעילות של התנועה הציונית בראשית דרכה וגורם אחד שסייע לפעילות זו. בחרו במקור מספר הלימוד, והסבירו כיצד אחד מן הגורמים שהצגתם בא לידי ביטוי במקור זה.

(25 נקודות)

שימו לב: פרק זה מיועד לתלמידי אשכול 1 ולתלמידי אשכול 3.

פרק שני – המאבק על הקמת מדינת ישראל (50 נקודות)

ענו על אחת מן השאלות 4–6.

4. המאבק במדיניות של בריטניה בארץ-ישראל (1945–1947), העברת שאלת ארץ-ישראל לאו"ם

- א. בנספח לשאלה זו מוצגת קריקטורה שצייר לסלי אילינגוורת' ופורסמה בבריטניה בעיתון "דיילי מייל" ב-23 ביולי 1946.
- על פי מה שלמדתם, הציגו את עמדת שני הצדדים במחלוקת שהייתה ביישוב היהודי בנוגע למאבק הצבאי בשלטון הבריטי.
- הסבירו כיצד הקריקטורה יכולה לחזק את עמדת אחד מן הצדדים במחלוקת זו. (25 נקודות)
- ב. הסבירו מדוע המצב של בריטניה בזירה הבין-לאומית יצר קושי עבור ממשלת בריטניה להמשיך להחזיק במנדט על ארץ-ישראל. בססו את תשובתכם על שתי עובדות היסטוריות. (25 נקודות)

5. החלטת כ"ט בנובמבר 1947, מלחמת העצמאות

- א. – הסבירו מדוע הנהגת התנועה הציונית תמכה בתוכנית החלוקה, והציגו את הפעילות הדיפלומטית של היהודים לגיוס מדינות שיצביעו בעד תוכנית החלוקה.
- מדוע נמנעה בריטניה בהצבעה על תוכנית החלוקה באו"ם בכ"ט בנובמבר 1947? (25 נקודות)
- ב. לפניכם קטע ממכתב אישי שכתב הנציב הבריטי בארץ-ישראל, קאנינגהם, ביום 26/4/1948.

אנחנו משלבים מאמץ מדיני עם התערבות צבאית, אלא שאצל הערבים אין עם מי לדבר. הם כפופים למנהיגים צבאיים מעירק ומסוריה, והללו אינם מתואמים לא עם הוועד הערבי העליון שרובו ככולו כבר יצא את העיר [ירושלים] ולא עם הוועדה הלאומית המקומית. גם המועצה המוסלמית העליונה אינה מתפקדת עוד וחבריה, זולת אחד, עזבו. גנבים שולטים עכשיו ברחוב הערבי והללו עסוקים בשוד ובירי על המשטרה הבריטית. מעט אנשי הצבא והמשטרה שעוד יש לי מתוחים עד הקצה בשמירה על היהודים בעיר העתיקה, בליווי שיירות, באבטחת אספקת מים ודלק, אבטחת יכולתנו לנוע בצירים מוגדרים ובהגנה על עצמם מירי של ערבים ויהודים. ליהודים, לעומת זאת, יש בירושלים כ-10,000 אנשי הגנה ופלמ"ח ועוד כ-1,600 פורשים [האצ"ל והלח"י]. אם תרצה תיאור של מצב כוחותי ברגע זה בקיצור נמרץ: בלתי מספיק.

(מ' גולני, הנציב האחרון, עם עובד, תשע"א, עמ' 276)

- הסבירו כיצד הקשיים של שלושת הצדדים שהיו מעורבים במלחמה בשלב הראשון (ערבים, יהודים, בריטים) באים לידי ביטוי בקטע מן המכתב. בתשובתכם הציגו קושי אחד של כל אחד מן הצדדים.
- בחרו במקור מספר הלימוד, והסבירו כיצד הוא מבטא את הקושי של אחד מן הצדדים. (25 נקודות)

6. מלחמת העצמאות, בעיית הפליטים הפלסטיניים

- א. הציגו את השינוי שחל ביחסי הכוחות בין הצדדים הלוחמים במהלך השלב השני של המלחמה (מ-15 במאי 1948 עד סוף המלחמה), והסבירו כיצד שינוי זה השפיע על המשך המלחמה ועל תוצאותיה. (25 נקודות)
- ב. הציגו שלושה מן הגורמים להיווצרות בעיית הפליטים הפלסטיניים. בחרו במקור מספר הלימוד והסבירו כיצד אחד מן הגורמים שהצגתם בא לידי ביטוי במקור זה. (25 נקודות)

שימו לב: פרק זה מיועד לתלמידי אשכול 1 ולתלמידי אשכול 2.

פרק שלישי – סוגיות נבחרות בתולדות מדינת ישראל (50 נקודות)

ענו על אחת מן השאלות 7–10.

7. תהליך הדה־קולוניזציה וגורל היהודים בארצות האסלאם

א. הציגו שלושה גורמים מתחומים שונים לתהליך הדה־קולוניזציה.

מהו לדעתכם הגורם העיקרי שהביא לתהליך זה? נמקו את תשובתכם.

(23 נקודות)

ב. לפניכם טבלה המציגה נתונים על האוכלוסייה היהודית בארצות האסלאם בשנים 1948, 1966 ו־1969.

ארץ	שנת 1948	שנת 1966	שנת 1969
מרוקו	250,000	70,000	50,000
אלג'יריה	130,000	3,000	1,500
תוניסיה	85,000	23,000	10,000
לוב	40,000	6,000	100
מצרים (וסודן)	70,000	25,000	1,000
עירק	125,000	6,000	2,500
תימן	45,000	2,000	
סוריה	27,000*	4,000	4,000
איראן	90,000	80,000	80,000
לבנון		6,000	1,000
עדן	8,700	400	
אפגניסטן	5,000	800	800
טורקיה	80,000	40,000	39,000
סך הכול	955,700	266,200	189,900

* כולל לבנון

(על פי ח' סעדון [עורך], **בגלוי ובסתור**, מכון בן־צבי, תש"ס, עמ' 13)

– תארו את המגמה (השינוי) המוצגת ב**טבלה**. בססו את תשובתכם על דוגמאות של שלוש ארצות.

– על פי **מה שלמדתם**, הסבירו שלושה גורמים שהובילו למגמה זו.

(27 נקודות)

8. עלייה וקליטה בשנות החמישים והשישים

א. הסבירו שלושה גורמים לעלייה למדינת ישראל בשנות החמישים והשישים של המאה ה-20. בתשובתכם התייחסו גם לעלייה מארצות האסלאם וגם לעלייה מאירופה.

בחרו במקור **מספר הלימוד**, והסבירו כיצד בא לידי ביטוי במקור זה אחד מן הגורמים לעלייה זו. (23 נקודות)

ב. לפניכם קטע מן השיר "שרלייה" * מאת חוה אלברשטיין.

את הסיפור הזה מתחילים מהסוף	"קול ציון לגולה" ** כל שעה שפה אחרת
אונייה עם נוסעים הגיעה לחוף	הרדיו מנגן, יושבים כמו גולים במחתרת
אנשים עייפים בארץ חדשה	כמו ליד התנור יושבים, מתחממים
עומדים מול שער גדול ומסתכלים בו בשתיקה	מבינים כל מילה, שרים את השירים
אנשים מקצה הזמן, מקצה האור והחיים	ובבוקר חוזרים אל השפה החדשה
בבגדים עבים, בצעדים כבדים	שוברת שיניים אדישה וקשה
שום דבר לא היה כמו בהבטחות	כל התוכניות נהפכו לחלומות
הבטיחו ארץ חמה היו רוחות וסערות	מחליפים מקצוע, מחליפים את השמות
הגג עף בחורף, הרצפה מלאה סירים	מחליפים זיכרונות מקשטים את העבר
הכול ספוג במים שמיכות הפוך מפולין	שם כולם נסיכים היו וזה מה שנשאר
כולם מתייפחים אבל אני כבר ישנה	היה פסנתר בכל חדר אורוות סוסים בחצר
כמו נסיכה אמיתית - ישנה עם מטרייה	כל מילה היא אמת, אמת - פחות או יותר...
[...]	שרלייה, שרלייה

[...]

(מתוך האלבום "מהגרים", סי-בי-אס, 1986)

* "שרלייה" הוא הכינוי של "שער העלייה", מחנה לקליטת עולים שהיה בחיפה.

** תחנת שידור של הסוכנות היהודית ששידרה בשפות שונות ליהודים ברחבי העולם.

– הנסיבות (התנאים) בשנים הראשונות להקמת המדינה השפיעו על מדיניות קליטת העולים.

על פי **מה שלמדתם**, הסבירו טענה זו ובססו אותה על שלוש עובדות היסטוריות.

– הסבירו את ההשפעה של מדיניות "כור ההיתוך" על העולים באמצעות שתי דוגמאות מקטע השיר. (27 נקודות)

9. מלחמת ששת הימים (1967)

א. לפניכם קטע מקור משיחה שנערכה זמן קצר לאחר מלחמת ששת הימים, עם לוחמים מן התנועה הקיבוצית שהשתתפו במלחמה.

דוד: התוכל להבהיר את מרכיבי הרגשתך לפני המלחמה?

אשר: זאת הייתה הרגשה מורכבת. מצד אחד ידעת שהבית בסכנה, ושהתותחים הירדניים מגיעים עד תל אביב... ושחיל האוויר המצרי והערבי חזק מאוד. חשבנו שעד שיחסלו אותם הם יספיקו לגרום נזק רב. והייתה הרגשה, מבחינה זו, אתה ידעת והרגשת שאתה מגן על הבית. והייתה לי הרגשה שעומדת לפרוץ המלחמה. וזאת הרגשה לא נעימה... הסתכלתי על המקלטים, הסתכלתי על הילדים... הסתכלתי על החפירות החדשות [תעלות מגן] שנעשו. פשוט היה קשה לבטא במילים את הדאגה שהייתה למה שיהיה פה בבית. לכן הייתה הרגשה כבדה מאוד. הייתה לי הרגשה שהרבה מהחברה... כאילו לא יודעים עוד כלום, שקוראים עיתונות ושמתפלפלים [דנים] על כל מיני עניינים ושהם לא יודעים שהדבר הגדול והנורא הזה עומד להתרחש.

(א' שפירא [עורך], שיח לוחמים: פרקי הקשבה והתבוננות, הוצאת קבוצת חברים צעירים מהתנועה הקיבוצית, 1967, עמ' 29)

– כיצד התחושות שרווחו בציבור הישראלי בתקופה שקדמה למלחמת ששת הימים (תקופת ההמתנה)

באות לידי ביטוי בקטע המקור? בססו את תשובתכם על שלוש דוגמאות מן המקור.

– על פי מה שלמדתם, הסבירו שלושה מן הגורמים לתחושות אלה.

(25 נקודות)

ב. הסבירו את הפער בין התחושות שרווחו בציבור הישראלי לפני מלחמת ששת הימים ובין התחושות שרווחו בציבור

הישראלי אחרי המלחמה. בססו את הסברכם על מהלכי המלחמה ועל תוצאותיה. (25 נקודות)

10. מלחמת יום הכיפורים (1973)

א. לפניכם קטע מקור ממאמר של חוסיין חרידי, דיפלומט מצרי, ובו הוא מתאר את זיכרונותיו מן המלחמה (אוקטובר 1973) כשהיה קצין צעיר בצבא המצרי.

שקט מוזר ירד על המפקדות הצבאיות והעמדות ליד כביש סואץ בשבועות האחרונים ועל מחסום צבאי ידוע המכונה במפה "ארבעה קילומטרים וחצי" על פי מיקומו. הרגשנו שעומד לקרות משהו גדול ומשמעותי יותר משיכולנו לדמיין, אבל לא יכולנו לקלוט מה זה יכול להיות.

שבת, 6 באוקטובר 1973, היה יום רגיל מנקודת המבט של השגרה הצבאית היומית שלנו, אבל התחושה של אירוע מתקרב המשיכה לרחף באוויר סביבנו. תחושה זו נמשכה עד השעה 13:30, כאשר שירות השידור המצרי פרסם הודעה שלפיה הישראלים תקפו את העמדות שלנו באל-זעפרנה בים האדום. אנחנו, קצינים צעירים, כפי שהיינו באותה עת, אמרנו למפקד שלנו שהגיע הזמן להגיב ושעלינו לתקוף את הכוחות הישראליים הפרוסים בגדה המזרחית של תעלת סואץ ולנקוט פעולה צבאית נחרצת נגד עמדותיהם. המפקד הסתכל עלינו ברוגע, דבר שהפתיע אותנו, ובארשת פנים מוזרה אמר לנו להיות "סבלניים". שוחררנו כעבור עשר דקות. השעה הייתה 13:40 ב-6 באוקטובר.

עשרים דקות לאחר מכן הגיעה ההודעה שכולנו חיינו וקיוונו לה - שחיל האוויר המצרי ויחידות התותחנים של הארמייה השנייה והשלישית המצרית לאורך התעלה החלו להפגיז את העמדות הישראליות בסיני ואת הביצורים הישראליים לאורך קו בר-לב. כששמענו את החדשות, שמחנו שסוף-סוף התחלנו להגיב על התקפות ישראל. עד לרגע זה, לא הבנו שהמלחמה החלה. אבל בשעה 14:30, או לאחר 30 דקות של הפגזה עזה של העמדות הישראליות והביצורים והמערכים הטקטיים העמוקים בסיני, הגיעו החדשות שחיינו להן במשך שש השנים האחרונות מאז מלחמת יוני 1967.

הצבא המצרי החל את ההסתערות על תעלת סואץ.

אין מילים שיכולות לתאר את השמחה וההתרוממות שחווינו, כשאנו, קצינים צעירים, הבנו שסוף-סוף נשחרר את סיני מהישראלים ומצרים תנקום את נקמתה, כפי שהובטח שש שנים קודם לכן.

(מתורגם ומעובד על פי ח' חרידי, "היום הארוך ביותר של מצרים", **אהראם און ליין**, 5 באוקטובר 2023)

– הסבירו כיצד המטרות שרצתה מצרים להשיג ביציאה למלחמה באות לידי ביטוי בקטע המקור.

– על פי מה שלמדתם, האם הושגו מטרות אלה? נמקו את תשובתכם באמצעות שתי עובדות היסטוריות. (25 נקודות)

ב. הסבירו את הפער בין ההישגים הצבאיים של ישראל במלחמת יום הכיפורים ובין התחושות הקשות בציבור הישראלי אחרי המלחמה. בססו את הסברכם על שלוש עובדות היסטוריות. (25 נקודות)

בהצלחה!

זכות היוצרים שמורה למדינת ישראל
אין להעתיק או לפרסם אלא ברשות משרד החינוך

נספח לשאלה 4 – קריקטורה

מלך המלך דוד

המפקדה הראשית הבריטית

האזהרה העולמית לציונות

(L. Illingworth, "Daily Mail", 23 July 1946, by T. Benson, Drawn to the Promised Land, Halban, 2024, p. 156)